

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: – „Bene Factum” UAB

Strona przeciwna: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Sentencja

- 1) Artykuł 27 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie do alkoholu etylowego skażonego zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, zawartego w produktach kosmetycznych lub środkach higieny jamy ustnej, które, choć nie są przeznaczone jako takie do spożycia przez ludzi, są jednak spożywane jako napoje alkoholowe przez niektóre osoby.
- 2) Artykuł 27 ust. 1 lit. b) dyrektywy 92/83 należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do alkoholu etylowego skażonego zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, zawartego w produktach kosmetycznych lub środkach higieny jamy ustnej, które, choć nie są przeznaczone jako takie do spożycia przez ludzi, są spożywane jako napoje alkoholowe przez niektóre osoby, jeżeli podmiot dokonujący przywozu tych produktów z danego państwa członkowskiego w celu umożliwienia w państwie członkowskim przeznaczenia ich dystrybucji przez inne osoby na rzecz konsumentów końcowych, wie, że są one również spożywane jako napoje alkoholowe, i zleca ich produkcję oraz etykietowanie, biorąc tę okoliczność pod uwagę w celu zwiększenia sprzedaży

(¹) Dz.U. C 402 z 27.11.2017.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 28 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeits- und Sozialgericht Wien — Austria) — BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse/Gradbeništvo Korana d.o.o.

(Sprawa C-579/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 — Artykuł 1 ust. 1 — Zakres stosowania — Sprawy cywilne i handlowe — Artykuł 1 ust. 2 — Dziedziny wyłączone — Zabezpieczenie społeczne — Artykuł 53 — Wniosek o wydanie zaświadczenia potwierdzającego wykonalność orzeczenia wydanego przez sąd wydania — Wyrok dotyczący powództwa organu zabezpieczenia społecznego o zapłatę przez pracodawcę składek z tytułu wynagrodzenia urlopowego w związku z delegowaniem przez niego pracowników — Wykonywanie działalności orzeczniczej przez sąd, do którego wniesiono powództwo)

(2019/C 139/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: BUAK Bauarbeiter-Urlaubs- u. Abfertigungskasse

Strona pozwana: Gradbeništvo Korana d.o.o.

Sentencja

Wykładni art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy dokonywać w ten sposób, że powództwo podmiotu zbiorowego prawa publicznego o zapłatę przez pracodawcę składek z tytułu wynagrodzenia urlopowego w związku z delegowaniem przez tego pracodawcę do państwa członkowskiego pracowników niemających w tym państwie zwykłego miejsca pracy lub w związku z wynajmem pracowników do tego państwa członkowskiego lub o zapłatę przez pracodawcę mającego siedzibę poza terytorium tego państwa członkowskiego w związku z zatrudnieniem pracowników mających zwykłe miejsce pracy w tym państwie wchodzi w zakres stosowania tego rozporządzenia, o ile normy regulujące takie powództwo nie stanowią odstępstw od przepisów prawa powszechnego, a w szczególności nie wyłączają możliwości skontrolowania przez sąd, do którego wniesiono to powództwo, prawidłowości danych, w oparciu o które stwierdzono istnienie wspomnianego roszczenia, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 424 z 11.12.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 26 lutego 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg — Niemcy) — Martin Wächtler/Finanzamt Konstanz

(Sprawa C-581/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Umowa między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie swobodnego przepływu osób — Przeniesienie miejsca zamieszkania osoby fizycznej z państwa członkowskiego do Szwajcarii — Opodatkowanie niezrealizowanych zysków kapitałowych z tytułu udziałów w spółce — Podatki bezpośrednie — Swobodny przepływ osób prowadzących działalność na własny rachunek — Równość traktowania)

(2019/C 139/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Martin Wächtler

Druga strona postępowania: Finanzamt Konstanz